

Talveen vielä on ikuisuus

Kirjoittanut Sauli Salomaa

Pellon laidalla perunat
nurmen sängeltä kohosi.
Vadelmat ja viinimarjat
piirtyvät pihan perältä.
Mummon kaunis ruusupenkki
humaltuen nousee näystä.
Kitkettynä rikkaruoho
punamultaseinustalta.

Lato suuri kallellansa,
lampaanvilla lainehilla.
Pukin sarvet jättimäiset,
suurimmat mäkättäjällä.

Rukin pyörä pyörimässä
torpassa kovin matalan.
Sylissäsi lämpöisessä
lehdet varsin kirjavaiset.
Syksy viipynyt vavisten,
tulipuun tulehduttama.
Villi viima laskostanut
lakanoihin käärittynä.

Ohitsesi onnahtelin
kevyesti keinahdellen,
hiutaleina himmenneinä.